

[Glistrup.]

med, at jeg mener, det er 2 måneder siden, det var den 15. marts, og det har han da ret i. Forholdet er det, at fra 15. marts har det været klart for fremskridtspartiet, at der burde afgives betænkning i denne sag.

K-repræsentanterne, hr. Kaj Hansen og hr. Schlüter, var så evig enige om, at man ikke skulle lade et tilfældigt udvalgsflertal forvolde det, at man kunne gå på tværs af et flertal i salen. Det er jo slet ikke det, denne sag og den afstemning, vi nu går til, drejer sig om. Hvis der er et flertal i salen for et eller andet, kan det pågældende flertal, uanset om et udvalgsflertal vil filibustre på tværs af de af hr. Morten Lange med rette udtrykte opfattelser, bare bringe sagen frem på ny til en førstebehandling og hindre, at den går i noget som helst udvalg, og derigennem kan et flertal i salen selvfølgelig altid hævde sin ret. Men et flertal i salen kan ikke vurdere, hvornår et udvalg er færdigt med sit arbejde rent sagligt, og derfor er det forkert at vedtage et forslag som det af hr. Gudme m. fl. fremsatte. Det, der må være realiteten i det, er, at vi gør det på den måde, at når man er i den situation, hvor man tror, der er et andet flertal i salen, fremsætter man forslaget fra starten af på ny i salen.

Lad mig så endelig til hr. Poul Westergaard sige, at vor stillingtagen selvfølgelig er aldeles uafhængig af, hvordan fremskridtspartiet end bliver mishandlet. Vi lader os ikke bedømme af, at vi bliver terroriseret. Vi tager saglig stilling, selv om vi bliver udsat for de mishandlinger og pinsler, som hr. Poul Westergaard stillede os i udsigt.

Lad mig sige til hr. Schlüter, at han har åbenbart ikke rigtig fulgt med i, hvordan fremskridtspartiets afstemninger i salen er faldet, når han kunne udtale sig på den måde, han gjorde.

Ordføreren for forslagsstillerne (Gudme)
(RV):

At jeg skulle være glad og lykkelig, som hr. Glistrup siger, kan jeg ikke bekræfte, for det har jeg ingen grund til. Det har heller ikke de mange mennesker ude omkring i landet, som gerne vil have at vide, hvordan det går med 2½ pct.-afgiften, grund til, og de har i hvert fald ikke haft det i de for-

løbne 4 måneder, for der har ikke været nogen klarhed.

Men jeg vil gerne sige, at jeg er egentlig godt tilfreds med hr. Enggaards svar, for nu fik vi da klarhed over, at inden 6 uger er det altså venstres hensigt at bringe lovforslag nr. 16 om 2½ pct.-afgiftens afskaffelse frem til afgørelse her i tinget. Hr. Enggaard siger, at det, der har gjort, at man har holdt sig tilbage, er usikkerheden over for, om der var et flertal; man kunne kun tælle 84 stemmer, og usikkerheden var altså, hvor mange af fremskridtspartiets medlemmer der ud over de 84 ville stemme for.

Den bedste måde at få usikkerheden klarret på er jo at få lovforslaget bragt frem til afstemning, det drejer sig om mindre end et halvt dusin, som vi skulle have lagt til de 84; én af dem har vi set her på talerstolen i dag, og vi ville ved en afstemning nok se nogle flere. Så jeg synes ikke, der er nogen grund til at nære frygt, jeg synes godt, man kunne få afgivet betænkningen og få afstemningen foretaget allerede i maj. Nu ved vi altså, at det sker senest i juni, forskellen er ikke stor, og jeg kan i hvert fald sige, at selv om det havde været bedre, at denne klarhed — for den kunne have været tilvejebragt i januar eller februar — havde været der da, så er den altså ved at være her nu. Inden 6 uger kan vi få lov til at stemme, og siger vi ikke tak for andet, så siger vi i hvert fald tak for det.

Juul-Madsen (KF):

Når det ærede medlem hr. Risgaard Knudsen siger, at formanden for skatte- og afgiftsudvalget, hr. Stetter, er en meget dygtig formand, er jeg ganske enig med hr. Risgaard Knudsen. Når derimod hr. Risgaard Knudsen påstår eller søger at lægge i mine ord, at der skulle være en kritik af skatte- og afgiftsudvalgets formand, må jeg afvise hr. Risgaard Knudsen. Hr. Risgaard Knudsen kan måske ikke vide, hvad jeg ved, nemlig at hr. Stetter naturligvis på behørig vis har sørget for, at denne sag blev behandlet så hurtigt som muligt i skatte- og afgiftsudvalget, for vi var jo alle af den opfattelse, at det var en hastesag. Inden vi besluttede os til sammen med de radikale at fremsætte forslag til beslutning, havde udvalgets formand, hr. Stetter, undersøgt, om der, efter at alle problemer omkring 2½